

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.840 van 10 april 2012
in de zaak A. A. 204.135/XII-6896**

In zake: de NV INTRUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Joost Bosquet
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE MAATSCHAPPIJ VOOR WATERVOORZIE-
NING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vandendriessche, Ian Arnouts en Sebastien
Devos
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen:

1. de CVBA MODERO GERECHTSDEURWAARDERS
ANTWERPEN, voorheen genaamd Gerechtsdeurwaarders-
kantoor De Meuter & Corstjens
2. de CVBA GERECHTSDEURWAARDERS HANDELS-
KAAI KORTRIJK
samen vormend de tijdelijke handelsvennootschap CVBA
GERECHTSDEURWAARDERSKANTOOR DE MEUTER
EN CORSTJENS - CVBA GERECHTSDEURWAARDERS
HANDELSKAAI KORTRIJK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rika Heijse
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 867
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 maart 2012, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“de beslissing van de raad van bestuur van de VMW van 2 maart 2012 waarbij in het kader van een onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking in de nutsectoren strekkende tot het aangaan van een overheidsopdracht voor aanneming van diensten met als voorwerp de minnelijke invordering van facturen gericht aan klanten van de VMW (bestek nr. 08.100-C-2011-025) de offerte van de N.V. Intrum als onregelmatig wordt verworpen, en de opdracht voor de beide percelen wordt gegund aan een andere inschrijver.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 30 maart 2012 hebben cvba Modero Gerechtsdeurwaarders Antwerpen en cvba Gerechtsdeurwaarders Handelskaai Kortrijk, samen vormend de thv cvba Gerechtsdeurwaarderskantoor De Meuter en Corstjens - cvba Gerechtsdeurwaarders Handelskaai Kortrijk gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 april 2012, om 10.00 uur.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Bosquet, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Ian Arnouts, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Rika Heijse, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 26 augustus 2011 beslist de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) het bestek “dienstenopdracht - minnelijke invordering van onbetaalde facturen” goed te keuren.

Zoals blijkt uit de aankondiging in het Bulletin der Aanbestedingen en in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen zal de opdracht gegund worden middels een onderhandelingsprocedure. Ze heeft tot voorwerp de minnelijke invordering van facturen gericht aan klanten van de VMW.

In het bestek wordt het voorwerp van de opdracht als volgt nader omschreven:

“De aanneming van diensten heeft tot voorwerp: minnelijke invordering van facturen gericht aan klanten van de VMW.

Deze facturen hebben betrekking op waterlevering, aanleg of wijziging van aftakkingen en huisaansluitingen, prestaties m.b.t. de dienstverlening van de VMW, keuringen, lekdetectie, labo-onderzoeken, ...

Deze klanten (zowel particulieren als rechtspersonen) hebben voor minstens één factuur in hun dossier reeds een volledig geautomatiseerde debiteurenopvolging doorlopen, nl. ontvangst van een herinnering (zonder of met kosten) en een aangetekende ingebrekestelling met kosten.

De minnelijke invordering omvat de invordering van de factuurbedragen, alsmede de invordering van de reeds door VMW aan de klant aangerekende debiteurenopvolgingskosten, een schadebeding van 10% op basisfactu(u)r(en) met een minimum van 37,50 euro en een maximum van 1.250 euro evenals de verwijlntresten aan de wettelijke intrestvoet (vanaf de datum van ingebrekestelling).

De opdracht tot minnelijke invordering omvat minstens de volgende onderdelen:

- berekening van intresten en schadebeding,
- schriftelijke ingebrekestelling van de debiteur,
- schriftelijke, telefonische en elektronische (e-mail) communicatie met de debiteur en met de opdrachtgever VMW
- opmaken en opvolgen van eventuele afbetalingsplannen

- indienen en opvolgen van eventuele collectieve schuldenregelingen (...)
- aanvullen en verbeteren van de door VMW toevertrouwde dossiergegevens (adressen, telefoonnummer, identificatiegegevens, ...)
- advies verlenen i.v.m. de solvabiliteit van de debiteur.”

De opdracht is opgedeeld in twee percelen.

De gunningscriteria worden bepaald als zijnde de prijs, met een relatief gewicht van 70/100 punten en de methodologie en de organisatie (30/100p.).

Het bestek maakt een onderscheid tussen een vaste en een variabele dossierkost:

“Per dossier zal door de VMW een vaste dossierkost van 10 EUR worden betaald. Het toevoegen van facturen aan lopende dossiers, zal niet als een nieuw dossier mogen aangerekend worden. Het is de inschrijvers niet toegestaan deze vaste kost te weigeren, te vermeerderen of te verminderen. Naast de vaste dossierkost, zal de dienstverlener een variabele kost kunnen aanrekenen. Deze zal worden uitgedrukt als een percentage op het effectief ingevorderde bedrag. Dit percentage kan niet wijzigen naargelang het ingevorderde bedrag. Er mogen geen schijven met onderscheiden percentages toegepast worden.

Indien een offerte wordt ingediend voor 2 percelen, is het toegestaan om naast de prijs (voor variabele kost), per perceel een prijsvoorstel (voor variabele kost) met korting in te dienen voor het geval beide percelen aan dezelfde inschrijver zouden worden toegewezen.

De dienstverlener mag zelf geen incassokosten aanrekenen aan de debiteur.”

Ten slotte bepaalt het bestek het volgende over de elementen die geacht worden in de prijs te zijn inbegrepen:

“De dienstverlener kan tijdens de uitvoering van zijn opdracht, noch aan de VMW, noch aan de debiteur bijkomende kosten aanrekenen.

Hij wordt geacht in zijn inschrijving alle kosten te hebben verrekend die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van zijn opdracht: administratie- en secretariaatskosten, portkosten, verplaatsings- en verzekeringskosten, kosten voor de informatie die door de opdrachtgever wordt geëist (raadpleging rijksregister, handelsregister, beslagberichten, ...) aanpassingen aan informaticasystemen, ...”

Uit de technische specificaties van het bestek blijkt ook dat de aanmaningsbrieven die naar de debiteuren moeten worden verzonden in het kader van de minnelijke invordering telkens zowel per gewone post als per aangetekende post dienen te worden verzonden:

“1.4.1. De dienstverlener verzendt een brief naar de klant

Wanneer de dienstverlener een brief verzendt naar de klant, moet een gebeurtenis ‘Briefwisseling klant’ aangemaakt worden. Dit moet gebeuren voor elke briefwisseling met de klant, in de brede betekenis van het woord, namelijk ook communicatie via email moet opgeladen worden.

Deze gebeurtenis bevat een verwijzing naar het dossier, en bevat eveneens de verzonden brief in PDF formaat, of de email in menselijk leesbaar formaat, inclusief de bijlagen van de mail.

Er moet voor elk dossier een eerste aanmaningsbrief verstuurd worden (gewoon en aangetekend op gelijktijdig tijdstip) binnen de 5 werkdagen na publicatie van het dossier.”

3.2. VMW ontvangt in totaal vijftien offertes, waarbij die van verzoekster die inschrijft voor de twee percelen.

Drie inschrijvers met de op dat moment meest voordelige offertes worden uitgenodigd om hun offerte toe te lichten. Het zijn de nv Intrum, de thv cvba gerechtsdeurwaarderskantoor De Meuter & Corstjens - cvba gerechtsdeurwaarders Handelskaai Kortrijk en de cvba N.

Verwerende partij verklaart:

“In het kader van deze toelichtingsgesprekken is vervolgens gebleken dat er bij de inschrijvers verwarring was gerezen n.a.v. een onduidelijkheid in het bestek, aangezien op de ene plaats werd gesproken over een ‘schriftelijke ingebrekestelling’ (en dus enkelvoud) en elders van een ‘gewoon en aangetekend’ schrijven (dus meervoud).

Ook blijkt dat meerdere inschrijvers bij hun prijsopgave waren uitgegaan van de eerste passage uit het bestek (dus enkelvoudig schrijven) en dus geen rekening hadden gehouden met het verzenden van zowel een gewoon als een aangetekend schrijven.”

VMW beslist om de inschrijvers “waarvan op basis van de offerte niet duidelijk kon vastgesteld worden of ze al dan niet rekening [hadden] gehouden met de verzending van zowel een gewone als een aangetekende brief” toe te laten “om desgevallend hun prijs in het licht hiervan aan te passen”.

De nv Intrum handhaaft haar offerte; de twee andere voorlopig best geplaatste kandidaten en nog andere inschrijvers passen hun prijzen aan, anderen bevestigen dat zij hiermee reeds rekening hadden gehouden.

3.3. Op 17 januari 2012 wordt de nv Intrum om prijsverantwoording gevraagd:

“Bij nazicht van uw offerte ‘Minnelijke invordering van onbetaalde facturen’- Bijzonder bestek 0BJ00-C-2011-025 heeft de VMW een abnormale prijs vastgesteld.

In uw offerte wordt de totale prijs per dossier vastgesteld op 10 euro + 0% variabele kosten op het ingevorderde bedrag.

Deze prijs is mogelijks abnormaal daar deze niet in verhouding staat met de in het bestek vooropgestelde noodzakelijke acties of met de acties zoals vermeld in de offerte.

Gelieve uw inschrijvingsprijs binnen een termijn van 12 dagen te verantwoorden.”

Verzoekster antwoordt op 24 januari 2012:

“- Intrum is van oordeel dat het versturen van een gewone en een aangetekende eerste aanmaning, zoals beschreven in de technische bepalingen van het bestek, bijdragen tot een snelle inning en tot een hoog slaagpercentage. Een snelle inning leidt tot een lagere inningskost. Ook heeft dit een positief effect op het slaagpercentage.

- Intrum is van mening dat de vooropgestelde prijs in offerte Intrum toelaat om de vooropgestelde kwaliteit van dienstverlening zoals beschreven in bestek en offerte bijgevolg te garanderen.

- Tenslotte willen we de VMW erop wijzen dat de vaste dossierkost door de VMW zelf bepaald is in het bestek. Daarnaast laat de VMW in het bestek de mogelijkheid -maar dit houdt geenszins een verplichting in- aan de dienstverlener om een variabele kost te kunnen aanrekenen. Deze variabele kost is volgens onze berekening en inschatting dus niet nodig om een goede, kwaliteitsvolle procedure en dito inning te realiseren.”

3.4. Op 2 maart 2012 beslist de raad van bestuur van de VMW om de offerte van de nv Intrum als onregelmatig te beschouwen, op grond van de volgende in de nota met opmerkingen door verwerende partij vrijgegeven overwegingen:

“Intrum NV, schreef in met een variabele prijs van 0 % (naast de vaste prijs van € 10) en behield die prijs na de toelichting.

Rekeninghoudend met de kostprijs van de door VMW gevraagde aanmaningsprocedure (aangetekende + gewone brief, schriftelijke, telefonische en elektronische communicatie met debiteur en VMW, opmaken en opvolgen van afbetalingsplannen, indienen en opvolgen van collectieve schuldenregelingen, ... komt een volledige dossierafhandeling voor een prijs van €10 over als ongeloofwaardig.

Er werd derhalve een prijsverantwoording gevraagd aan Intrum Justitia.

(...)

Er werd m.a.w. louter bevestigd dat er geen variabele prijs wordt aangerekend, doch een prijsverantwoording of prijscalculatie wordt niet gegeven.

Op basis hiervan kan de offerte van Intrum NV niet aanvaard worden.

(...)

Na bespreking,

beslist de Raad zich voormelde motieven en de motieven uit de beoordelingstabellen en beoordelingsfiches eigen te maken en

beslist de Raad:

- De offerte van Intrum NV als onregelmatig te beschouwen omwille van het feit dat een variabele prijs van 0% (naast een vaste prijs van €10) niet als realistisch kan worden aanvaard, gelet op de reële kostprijs van de gevraagde dienstverlening en in het bijzonder ook gelet op het feit dat de inschrijver, na uitdrukkelijk te zijn verzocht om een prijsverantwoording te verstrekken, zich in zijn antwoord beperkt heeft tot een aantal vaagheden en algemeenheden. Er wordt in de zogenaamde ‘verantwoording’ slechts verwezen naar algemeenheden, zoals het feit dat de variabele kost volgens ‘onze berekening en inschatting niet nodig is’, dat de geboden prijs ‘toelaat om de vooropgestelde kwaliteit van dienstverlening’ te garanderen of dat ‘snelle inning leidt tot een lagere inningskost’. Er wordt geen enkele inhoudelijke concrete verantwoording aangereikt die toelicht of aannemelijk maakt hoe de dienstverlening kan aangeboden worden met het geboden 0-percentag. Conform de rechtspraak van de Raad van State wordt - aangezien de verantwoording beperkt blijft tot vaagheden en algemeenheden - besloten tot de onregelmatig van de offerte (zie o.m. R.v.St., nr. 193.437 van 19 mei 2009).”

In dezelfde beslissing wordt de opdracht gegund aan de thv cvba De Meuter & Corstjens - cvba gerechtsdeurwaarders Handelskaai Kortrijk.

IV. Tussenkomst

4. Verzoeksters in tussenkomst zijn de begunstigen van de bestreden beslissing, zodat er grond is om hun verzoek in te willigen.

V. De schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gelezen in samenhang met het te dezen toepasselijk artikel 65/15 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, moet enkel worden onderzocht of in de voorliggende vordering tot schorsing die is ingesteld volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kan verantwoorden.

VI. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

6.1. Het enig middel is “genomen uit de schending van art. 76 §2 en art. 98 §3 K.B. 10 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten in de sectoren water, energie, vervoer en postdiensten, het niet-discriminatie en gelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en patere legem beginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, de materiële motiveringsplicht en uit ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag”.

Verzoekster voert in essentie aan dat haar offerte in de bestreden beslissing ten onrechte werd afgewezen wegens een abnormale prijszetting.

6.2. In een eerste middelonderdeel betoogt zij dat het gevoerde prijs-onderzoek de rechtens vereiste juridische grondslag mist. Zij wijst erop dat voormeld artikel 98, § 3, niet geldt bij een onderhandelingsprocedure met bekendmaking en dat het koninklijk besluit van 10 januari 1996 evenmin in de mogelijkheid voorziet deze bepaling van overeenkomstige toepassing te verklaren. Dat verwerende partij toch het aldaar bedoelde prijsonderzoek heeft toegepast, leidt verzoekster af uit de termijn van twaalf kalenderdagen die haar gegeven is om een prijsverantwoording in te dienen.

Daarnaast zou het artikel 76, § 2, rechtsgrond kunnen bieden in zoverre in het bestek wordt voorbehouden dat de inschrijvers voor de gunning alle inlichtingen dienden te verstrekken teneinde de aanbestedende overheid in staat te stellen de aangeboden prijzen te onderzoeken, wat *in casu* niet het geval is.

Door de offerte van verzoekster in eerste instantie te rangschikken bij de drie meest voordelige offertes en vervolgens alsnog zonder juridische grondslag over te gaan tot een formele prijsbevraging, heeft verwerende partij volgens verzoekster tevens gehandeld in strijd met het vertrouwensbeginsel en het *patere legem* beginsel als beginselen van behoorlijk bestuur. Aldus wordt immers teruggekomen op de eerdere toelating tot onderhandelingen.

6.3. Voor zover de Raad zou oordelen dat het prijsonderzoek zelfs zonder aankondiging in het bestek binnen het raam van een onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking had kunnen gebeuren, en dit zelfs na het toelaten van de offerte tot de onderhandelingen, moet volgens de toelichting bij het tweede middelonderdeel toch worden vastgesteld dat de bestreden beslissing nog steeds gesteund is op rechtens niet aanvaardbare en in feite niet deugdelijke motieven die niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing hebben kunnen leiden. Verzoekster wijst er op dat zij bij schrijven van 24 januari 2012 op verzoek van de verwerende partij wel degelijk een prijsverantwoording heeft verstrekt, die geenszins met een loutere bevestiging van de prijszetting kan worden gelijkgesteld, aangezien hierin verwezen wordt naar objectieve elementen die rechtstreeks

uit de technische bepalingen van het bestek zelf werden afgeleid, zijnde de prijsbepaling en de technische specificaties betreffende het verzenden van een dubbele aanmaning.

De omstandigheid dat uit het bestek zelf blijkt dat de aanbestedende overheid de overtuiging was toegedaan dat de minimale prijszetting een vaste dossierkost inhield van 10 euro per dossier, aangevuld met een variabele kostenfactor die facultatief wordt voorgeschreven, kan volgens verzoekster niet uitmonden in een oordeel waarbij het gebrek aan opgave van dergelijk variabel prijsaspect tot een abnormale prijszetting zou leiden zonder een schending van het vertrouwens- en *patere legem*-beginsel.

Beoordeling

7.1. De in het geding zijnde opdracht wordt gegund volgens een onderhandelingsprocedure met bekendmaking en wordt door verwerende partij gekwalificeerd als een opdracht in de nutssectoren, welke kwalificatie door verzoekster niet wordt betwist.

Met verzoekster wordt aangenomen dat artikel 98, § 3, van het koninklijk besluit van 10 januari 1996 enkel van toepassing lijkt in geval van aanbesteding of offerteaanvraag en dat, anders dan het geval is wat betreft de regeling van de klassieke sectoren, het koninklijk besluit van 10 januari 1996 geen uitdrukkelijke bepaling lijkt te bevatten die de mogelijkheid biedt aan de aanbestedende overheid om in geval van toepassing van de onderhandelingsprocedure voormelde bepalingen van toepassing te maken op de opdracht.

Dit neemt niet weg dat de Raad van State in de huidige stand van de procedure niet inziet hoe de aanbestedende overheid, ook bij de onderhandelingsprocedure, verweten kan worden zorgvuldig te handelen en een prijsonderzoek te voeren waarbij duiding gevraagd wordt over de opgegeven prijs in het licht van de vaststellingen die zij heeft gedaan bij dat onderzoek.

Vooralsnog wordt dan ook aangenomen dat verwerende partij als aanbestedende overheid over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt om al dan niet een procedure in te zetten waarbij op zoek gegaan wordt naar de aanwezigheid van abnormale prijzen en voor het voeren van zo een prijsonderzoek een afdoende juridische grondslag vindt in het zorgvuldigheidsbeginsel.

Aldus dient niet te worden onderzocht of daarnaast artikel 76, § 2, van het koninklijk besluit van 10 januari 1996 voor een prijsonderzoek al dan niet rechtsgrond zou kunnen bieden.

7.2. In de mate dat verzoekster meent dat verwerende partij heeft gehandeld in strijd met het vertrouwensbeginsel en het *patere legem* beginsel door alsnog een prijsonderzoek te voeren, nadat zij reeds was opgenomen in de voorlopige rangschikking en toegelaten was tot de onderhandelingen, lijkt met verwerende partij op het eerste gezicht aangenomen te moeten worden dat zij hiermee slechts handelde overeenkomstig de bepalingen van het bestek.

Het bestek bepaalt immers uitdrukkelijk dat “van de geselecteerde inschrijvers, per perceel de 3 best gerangschikte kandidaten [worden] uitgenodigd om hun offerte toe te lichten in de kantoren van de VMW” en dat “naar aanleiding van de voormelde toelichting van de offertes de beoordelingen en de rangschikking van de geselecteerde inschrijvers gewijzigd [kunnen] worden”.

Voorts is het vertrouwensbeginsel een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen die de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan; dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan. Om zich op een schending van het vertrouwensbeginsel te kunnen beroepen dient een verzoekende partij het bewijs leveren van een bestuursgedrag dat aanleiding heeft gegeven tot een rechtmatige verwachting.

In het licht van de aangehaalde besteksbepalingen lijkt verzoekster niet aan haar initiële rangschikking bij de drie meest voordelige offertes de gerechtvaardigde verwachting te mogen ontleen dat verwerende partij zich reeds zou hebben uitgesproken over de regelmatigheid van de prijzen en daarover geen prijsonderzoek meer kon voeren.

7.3. Het eerste middelonderdeel is niet ernstig.

8.1. Er zij aan herinnerd dat de aanbestedende overheid over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt om al dan niet een procedure in te zetten waarbij op zoek gegaan wordt naar de aanwezigheid van abnormale prijzen en dat de Raad van State zich bij dergelijke beoordeling niet in de plaats kan stellen van het bestuur; wel mag hij nagaan of de betrokken motieven in rechte ter verantwoording van de bestreden beslissing in aanmerking mogen worden genomen, hetgeen onder meer vereist dat ze naar behoren zijn bewezen.

8.2. Verzoekster heeft in haar offerte, als enige van de vijftien inschrijvers, een variabele prijs opgegeven van 0% op de ingevorderde bedragen.

Daarover heeft verwerende partij aan verzoekster bij brief van 17 januari 2012 om een prijsverantwoording gevraagd, waarbij specifiek wordt opgemerkt dat de opgegeven prijs voor de variabele kosten mogelijk abnormaal is omdat ze niet in verhouding staat met de in het bestek vooropgestelde noodzakelijke acties of met de acties zoals vermeld in de offerte.

De verwerende partij motiveert de onregelmatigverklaring door, rekening houdend “met de kostprijs van de door VMW gevraagde aanmaningsprocedure (aangetekende + gewone brief, schriftelijke, telefonische en elektronische communicatie met debiteur en VMW, opmaken en opvolgen van afbetalingsplannen, indienen en opvolgen van collectieve schuldenregelingen, ...” een volledige dossierafhandeling voor een prijs van 10 euro “als ongeloofwaardig” te bestempelen. De meegedeelde prijsverantwoording is volgens verwerende partij,

blijkens de motieven van de bestreden beslissing, een loutere bevestiging dat geen variabele prijs wordt aangerekend, zonder een prijsverantwoording of prijscalculatie te geven. De raad van bestuur preciseert nog:

“De offerte van Intrum NV als onregelmatig te beschouwen omwille van het feit dat een variabele prijs van 0% (naast een vaste prijs van €10) niet als realistisch kan worden aanvaard, gelet op de reële kostprijs van de gevraagde dienstverlening en in het bijzonder ook gelet op het feit dat de inschrijver, na uitdrukkelijk te zijn verzocht om een prijsverantwoording te verstrekken, zich in zijn antwoord beperkt heeft tot een aantal vaagheden en algemeenheden. Er wordt in de zogenaamde ‘verantwoording’ slechts verwezen naar algemeenheden, zoals het feit dat de variabele kost volgens ‘onze berekening en inschatting niet nodig is’, dat de geboden prijs ‘toelaat om de vooropgestelde kwaliteit van dienstverlening’ te garanderen of dat ‘snelle inning leidt tot een lagere inningskost’. Er wordt geen enkele inhoudelijke concrete verantwoording aangereikt die toelicht of aannemelijk maakt hoe de dienstverlening kan aangeboden worden met het geboden 0-percentage. Conform de rechtspraak van de Raad van State wordt -aangezien de verantwoording beperkt blijft tot vaagheden en algemeenheden- besloten tot de onregelmatig van de offerte (zie o.m. R.v.St., nr. 193.437 van 19 mei 2009).”

8.3. Verzoekster argumenteert ter terechtzitting nog dat niet alle in het bestek omschreven handelingen nodig zijn voor elke invordering.

Rekening houdend met de *sub* 3.1. uit het bestek aangehaalde gegevens over het voorwerp en de onderdelen van de opdracht tot minnelijke invordering, de verplicht te leveren diensten en de minimaal in de prijs begrepen kosten, gaat op het eerste gezicht de vaststelling van verwerende partij dat een variabele prijs van 0% (naast een vaste prijs van 10 euro) niet als realistisch voorkomt in het licht van de gevraagde dienstverlening, de grenzen van een redelijke beoordeling evenwel niet te buiten. Dit oordeel lijkt overigens niet alleen steun te vinden in het bestek, doch ook in de offertes van de veertien overige inschrijvers. Tussenkommende partijen leggen in hun verzoek in tussenkomst daarenboven een door verzoekster ter terechtzitting niet tegengesproken berekening voor, waaruit kan blijken dat de voor alle inschrijvers identieke minimale kosten voor een gewone en aangetekende zending en voor de raadpleging van het rijks-

register en van het centraal bestand van berichten, uitkomt op een bedrag dat per dossier reeds hoger is dan 10 euro.

8.4. Bovendien blijkt dat verwerende partij de offerte van verzoekster niet onregelmatig heeft verklaard louter en alleen op grond van deze vaststelling, doch in het bijzonder ook “gelet op het feit dat de inschrijver, na uitdrukkelijk te zijn verzocht om een prijsverantwoording te verstrekken, zich in zijn antwoord beperkt heeft tot een aantal vaagheden en algemeenheden”.

Een inschrijver die een verzoek tot prijsverantwoording ontvangt moet weten dat dit een ernstige aangelegenheid is en hij dient zich ervan bewust te zijn dat hij zijn prijzen concreet en onderbouwd dient te verantwoorden aangezien hij het risico loopt dat zijn offerte onregelmatig wordt verklaard. Een inschrijver mag zich in dergelijk geval niet beperken tot vaagheden en algemeenheden.

Op het eerste gezicht wordt met verwerende partij vastgesteld dat de door verzoekster verstrekte prijsverantwoording zeer summier is en dat zij nagelaten heeft om haar prijzen concreet en onderbouwd te verantwoorden. Zo wordt er verwezen naar “onze berekening en inschatting”, doch deze wordt op geen enkele wijze nader geduid. Ook het argument “dat de vooropgestelde prijs in de offerte van Intrum toelaat om de vooropgestelde kwaliteit van dienstverlening zoals beschreven in bestek en offerte te garanderen” houdt *prima facie* als dusdanig geen prijsverantwoording in, maar lijkt een loutere bevestiging van de prijs te zijn zonder enige concrete rechtvaardiging.

Aldus heeft verzoekster niet aangetoond dat de beslissing tot verwerping van de prijsverantwoording en tot onregelmatigverklaring van haar offerte niet op in feite en in rechte juiste, afdoende en aanvaardbare motieven is gesteund.

8.5. Het tweede middelonderdeel is niet ernstig.

VII. Slotsom

9. Het enig middel is niet ernstig, zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet worden afgewezen.

BESLISSING

1. Het verzoek van cvba Modero Gerechtsdeurwaarders Antwerpen en cvba Gerechtsdeurwaarders handelskaai Kortrijk, samen vormend de thv cvba Gerechtsdeurwaarderskantoor De Meuter en Corstjens - cvba Gerechtsdeurwaarders Handelskaai Kortrijk tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

**3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.
De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 250 euro, elk voor de helft.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 april 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Geert Van Haegendoren